

sygn. akt VP 43/23 Pm

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2023 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Wiesław Jakubiec

Protokolant : sekretarz sądowy Izabela Niedobecka-Kępa

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2023 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa Zarządu (...) w R.

przeciwko M. R.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. R. na rzecz strony powodowej Zarządu (...) w R. kwotę 1.845 zł (tysiąc osiemset czterdzieści pięć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 grudnia 2022 roku;
2. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1.100 zł (tysiąc sto złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku;
3. przyznaje adwokatowi J. P. od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Rybniku) kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23% VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej przez pełnomocnika z urzędu.

Sygn. akt V **P 43/23**

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 24 marca 2023 roku Powód Zarząd (...)w R. wniósł przeciwko pozwanemu M. R. o zasądzenie na jego rzecz kwoty 1.845 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 grudnia 2022 roku i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że pozwany od 13 maja 2021 roku był u powoda zatrudniony na stanowisku operatora urządzeń na czas określony. W dniu 31 stycznia 2023 roku umowa uległa rozwiązaniu z powodu upływu terminu na który została zawarta. Dodał, że 8 września 2022 roku pozwany odbył szkolenie w zakresie obsługi maszyny – przrzcucarki pryzm Backhus, a 30 września 2022 roku u powoda została wprowadzona instrukcja BHP przrzcucarki pryzmowej, z którą obowiązkowo pracownicy się zapoznali, w tym pozwany. Podniósł, że pozwany w czasie wykonywania pracy, uszkodził szklane drzwi kabiny maszyny stanowiącej własność powoda. Wskazał, że wystawił pozwanemu notę księgową w kwocie 1.845 zł, której pozwany odmówił odebrania. Kolejno powód wezwał pozwanego do zapłaty ww. kwoty. Dodał, że zorganizował spotkanie z pozwanym, podczas którego omówiono sytuację (oglądając zapis z monitoringu z dnia zdarzenia. Pozwany ponownie nie uznał noty księgowej. Powód wymagalność roszczenia określił na 15 grudnia 2022 roku.

Pozwany w piśmie z 7 kwietnia 2023 roku wniósł o przyznanie pełnomocnika z urzędu.

Postanowieniem z 9 maja 2023 roku Sąd ustanowił dla pozwanego adwokata z urzędu.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami i przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. W uzasadnieniu zarzucił powodowi ustalony błędny termin wymagalności roszczenia na 15 grudnia 2022 roku, gdyż pozwany w tym dniu nie miał możliwości zapoznania się z roszczeniem. Podniósł, że dopiero 1 lutego 2023 roku odebrał wezwanie do zapłaty. Wskazał, że 4 października 2022 roku pozwany wraz z B. M. – prowadzącym, zajmował się przetrucaniem przyzmy na terenie kompostowni, w siedzibie powoda. Powyższy pracownik, nie posiadał kursu sygnalisty. Zarzucił, że maszyna, którą prowadził pozwany nie posiadała lusterek bocznych ani głównego środkowego. Celem kontaktu z osobą prowadzącą przyzmy uchylał drzwi kabiny by móc porozumieć się ze współpracownikiem. Dodał, że przedmiotowy pojazd prowadził pierwszy raz w życiu. Wskazał, że podczas manewru cofania, gdy prowadzony był przez pracownika B. M., nie otrzymał od współpracownika informacji, że drzwi pojazdu mogą zahaczyć o konstrukcję wiaty. Zarzucił powodowi, że nie zapewnił bezpiecznych i higienicznych warunków pracy, poprzez brak zapewnienia odpowiedzialnej osoby z odpowiednimi kwalifikacjami. Nie zgodził się jakoby to pozwany dopuścił się naruszenia zasad BHP. Podniósł, że szkoda w majątku powoda powstała z przyczyn niezależnych od pozwanego, gdyż on zaufał innemu pracownikowi powoda.

Sąd ustalił, co następuje.

Pozwany M. R. został zatrudniony przez stronę powodową Zarząd (...) w R. od dnia 13 maja 2021 r. na stanowisku operatora urządzeń, na umowę o pracę na czas określony- najpierw do 30.06.2021 r. , następnie przedłużona do 31.12.2021 r. , kolejno do 31.12.2022 r. W dniu 28.12.2022 r. strony zawarły umowę na zastępstwo za nieobecnego pracownika nie dłużej jednak niż do 31.01.2023 r. Miesięczne wynagrodzenie pozwanego wynosiło 3490 zł brutto.

8 września 2022 roku pozwany odbył szkolenie w zakresie obsługi maszyny – przetrucarki przyzmy Backhus A38, a 30 września 2022 roku u powoda została wprowadzona instrukcja BHP ww. przetrucarki przyzmy, z którą pozwany się zapoznał.

4 października 2022 r. podczas parkowania tyłem przetrucarki przyzmy Backhus pod wiatę pozwany uszkodził (rozbił) szklane drzwi kabiny maszyny z uwagi na to były one podczas manewru otwarte i zahaczyły o metalową belkę konstrukcji dachu wiaty. Przerucarka nie posiadała lusterek, ale kabina operatora znajduje się wysoko i jest cała oszklona. Inny pracownik powoda- B. M., który pomagał pozwanemu wówczas parkować maszynę znajdował się w trakcie wykonywania manewru po jej prawej stronie, gdyż pilnowanie wjazdu po tej stronie było bardziej newralgiczne, a ponadto po lewej stronie nie było miejsca na to aby ktoś mógł przy tym manewrze tam stać.

W oświadczeniu sporządzonym osobiście w dnia 4.10.2022 r. pozwany wskazał m.in., że „ podczas parkowania przetrucarki przyzmy do wiaty, na terenie kompostowni, wjeżdżając tyłem, przy pomocy osoby mnie wprowadzającej, z otwartymi drzwiami od przetrucarki uderzyłem ramą drzwi o wystający element metalowy podtrzymujący dach wiaty, czego skutkiem było zabicie szklanych drzwi.”

Strona powoda aby ograniczyć wysokość szkody, naprawy drzwi dokonała nie w autoryzowanym serwisie i przy udziale własnych pracowników. Naprawy drzwi dokonał S.C.(...) w R., który wystawił fakturę VAT (...) za usługę na kwotę 1845 zł

Strona powodowa po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego wystosowała 26.10.2022 r. pismo do pozwanego w którym wskazała, że wyniki postępowania wskazują na to, że jest on sprawcą szkody i zostanie zobowiązany do jej pokrycia.

W piśmie z dnia 14.11.2022 r. strona powodowa szczegółowo wyjaśniła pozwanemu na czym opiera swoje roszczenie w stosunku do niego.

W pismach z dnia 3.11.2022 r. i 27.12.2022 r. pozwany nie zgodził się z tym, że to on jest odpowiedzialny za powstałą szkodę

Strona powodowa zorganizowała spotkania z udziałem pozwanego (w tym w dniach 13 i 17.01.2023 r.), podczas których omówiono sytuację (oglądając zapis z monitoringu z dnia zdarzenia). Strona powodowa wystawiła 28.11.2022 r. pozwanemu notę księgową nr (...) na kwotę 1.845 zł, której pozwany 30.11.2022 r. odmówił odebrania. Nota została pozwanemu wysłana pocztą ale jej nie odebrał. Strona powodowa ponownie 27.01.2023 r. wezwała pozwanego do zapłaty ww. kwoty, ale bezskutecznie.

Wymagalność roszczenia należy określić na 15 grudnia 2022 roku z uwagi na to, że pozwany 30.11.2022 r. miał możliwość zapoznania się z roszczeniem.

Dowód: umowy o pracę –k.13- 16 i w aktach osobowych ; zaświadczenie o odbyciu szkolenia k. 17-21, zarządzenie dyrektora w sprawie wprowadzenia instrukcji bhp przierzucarki k. 22-30, raport z pracy przierzucarki k. 31, polecenie pracy k. 32, nota księgową nr (...) k. 33, faktura VAT (...) k. 34, notatka z 30.11.2022 r. k. 35, oświadczenie pozwanego z 4.10.2022 r. k. 36, pisma powoda z 26.10.2022 r., z 14.11.2022 r. k. 37- 38, pisma pozwanego 3.11. i 27.12.2022 r. k. 39-40, wezwanie do zapłaty k. 43 wraz z zpo, notatki P. K. z 13.01.2023 r. z 5.10.2022 r. k. 45-46, notatka A. K. z 17.01.2023 r. k. 47, zapis monitoringu k. 49, zarządzenia dyrektora w sprawie wprowadzenia regulaminu pracy k. 110-136, zeznania świadków: P. K. (2) k. 139v i B. M. k. 147v, przesłuchanie stron – pozwanego k.148

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o dowód z zeznań świadków i przesłuchania stron (ograniczony do przesłuchania pozwanego), które wraz z dowodami z dokumentów tworzy spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 114 kp pracownik, który wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych ze swej winy wyrządził pracodawcy szkodę, ponosi odpowiedzialność materialną według zasad określonych w przepisach niniejszego rozdziału. Pracownik ponosi odpowiedzialność za szkodę w granicach rzeczywistej straty poniesionej przez pracodawcę i tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego wynika szkoda (art. 115 kp). Pracodawca jest obowiązany wykazać okoliczności uzasadniające odpowiedzialność pracownika oraz wysokość powstałej szkody (art. 116 kp). Stosownie do treści art. 117 § 1 kp pracownik nie ponosi odpowiedzialności za szkodę w takim zakresie, w jakim pracodawca lub inna osoba przyczyniły się do jej powstania albo zwiększenia , § 2 Pracownik nie ponosi ryzyka związanego z działalnością pracodawcy, a w szczególności nie odpowiada za szkodę wynikłą w związku z działaniem w granicach dopuszczalnego ryzyka.

Zgodnie z art. 119 kp odszkodowanie ustala się w wysokości wyrządzonej szkody, jednak nie może ono przewyższać kwoty trzymiesięcznego wynagrodzenia przysługującego pracownikowi w dniu wyrządzenia szkody.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż strona powodowa wykazała, że wyłącznym sprawcą powstałej szkody jest pozwany. Wykonywanie manewru wjazdu tyłem do wiaty z otwartymi lewymi drzwiami kabiny (w wyniku czego wystawały one poza obrys maszyny) stanowiło ewidentne naruszenie zasad i przepisów bhp, w tym zasad i instrukcji obsługi przedmiotowej przierzucarki przymowej (z którą pozwany kilka dni wcześniej się zapoznawał). Z uwagi na wielkość maszyny wykonywanie manewru parkowania odbywało się w udziale innego pracownika, przy czym w związku z miejscem gdzie maszyna miała być zaparkowana oraz z uwagi na jej wielkość, doświadczony pracownik (który sam dobrowolnie się zgłosił do pomocy) -B. M. był w stanie jedynie obserwować i kierować prowadzącą maszynę będąc tylko z jednej jej strony, tj. strony prawej. Po stronie lewej było zbyt mało miejsca aby osoba sygnalisty mogła tam przebywać w trakcie manewru. Pozwany jako prowadzący maszynę miał sam „zabezpieczyć” sobie lewą stronę , co z uwagi na położenie kabiny (wysoko na maszynie) i fakt, że jest cała oszklona, nie

powinno być dla niego stanowić problem. W szczególności, że maszyna porusza się bardzo wolno. Z niezrozumiałych przyczyn pozwany w trakcie manewru miał otwarte lewe drzwi kabiny. Argumentacja, że zrobił to po to aby móc usłyszeć B. M. jest nielogiczna zważywszy, że hałas wytwarzany przez tą maszynę jest tak duży, iż niemożliwym byłoby usłyszenie wołania kogoś, w szczególności znajdującego się po drugiej stronie maszyny. Z tych przyczyn pomoc w kierowaniu tą maszyną odbywać się mogła za pomoc znaków wykonywanych ręką.

Podkreślić należy, iż pozwany pomimo, że w momencie kiedy otwarte drzwi kabiny zahaczyły o metalową belkę wiaty i stworzyły opór, kontynuował manewr słysząc trzeszczenie materiału. W osobiście spisany w dniu 4.10.2022 r. oświadczeniu pozwany przyznał się do sprawstwa, nie wskazując aby zaistniała inna przyczyna powstania szkody. Pozwany nie uchylił się od skutków prawnych złożonego oświadczenia. Pracodawca poczynił wszelkie starania aby koszt naprawienia maszyny (powstała szkoda) był w jak najmniejszym rozmiarze.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne oraz rozważania prawne, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanego M. R. na rzecz strony powodowej Zarządu (...) w R. kwotę 1.845 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 grudnia 2022 roku (pkt 1) O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c.

O kosztach procesu orzeczono w pkt 2 na podstawie art. 98 k.p.c. (zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy) i na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania. Pozwany przegrał spór, wobec czego winien zwrócić na rzecz strony powodowej opłatę sądową od pozwu i koszty zastępstwa procesowego.

W punkcie 3 sentencji wyroku Sąd na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 68) przyznano zastępcy pozwanego pełnomocnikowi z urzędu wynagrodzenie za pomoc prawną w kwocie 600 zł (powiększonej o stawkę podatku VAT).